Omraam Mikhaël Aïvanhov
Practicile focului şi apei

Cele mai mari puteri sunt ascunse în foc: el are puterea de a dizolva, a lichefia, a arde şi a transforma. Este atotputernic; nimic nu-i poate sta împotrivă. Celelalte elemente, pământul şi aerul, au puteri mari, de asemenea, dar ele nu pot schimba cu adevărat materia. Cutremurele de pământ au puterea de a despica crusta pământului, de a fragmenta munţii, de a înghiţi oraşe şi sate, dar nu pot să schimbe natura esenţială a lucrurilor. Apa are puterea de a disloca sau de a dilua; aerul are puterea de a dispersa; numai focul are puterea de a transforma cu adevărat. În urma focului rămâne ori numai scrumul ori o totala transformare a corpului. Încercaţi să priviţi focul ca atunci când l-aţi privit prima dată. În foc trăiesc nişte creaturi foarte puternice şi foarte frumoase, nu numai salamandre, spirite ale focului, ci multe fiinţe umane care s-au eliberat de corpul lor fizic, incantate să se contoasca cu focul pentru a dăinui veşnic.

Îmi amintesc că atunci când eram tânăr, în Bulgaria, dacă răceam şi începeam să am febra, îmi plăcea să aprind un foc în soba şi să mă aşez cât mai aproape de ea, apoi ma culcam cu un sentiment de recunoştinţă şi dragoste mare pentru căldură. Şi când mă trezeam, eram vindecat. Atunci am înţeles proprietăţile de vindecare ale focului, pentru ca nu numai căldura era cea care vindeca; focul conţine şi alte elemente vindecătoare. Fecioarele Vestale au reprezentat cel mai cel mai pur aspect al Mamei Divine. Deoarece puritatea este o condiţie necesara a focului şi a luminii. Prezenta Mamei Divine este indispensabila pentru ca flacăra focului sacru a iubirii să fie menţinută vie. În sufletul ei, fiecare fiinţă umană trebuie să devină virgina, pura pentru a aduce acest foc în interiorul ei astfel încât principiul masculin din ea – voinţa, spiritul – să poată fi folosit pentru a crea deoarece toată creaţia îşi are originea în foc. Priviţi ceea este evident: de la un lucru la fel de simplu ca pregătirea mesei la un lucru la fel de complex ca lansarea unei nave spaţiale este necesar focul.

Când veţi şti cum să priviţi focul, veţi deveni mai lucid şi vei găsi pacea şi libertatea, pentru ca luciditatea, pacea şi libertatetea sunt virtuţile centrului. Centrul, aşa cum am afirmat adesea, este similar cu vârful (trebuie să fi observat ca flăcările care se ridica din foc formează un con, de unde noţiunea de vârf). Cineva care sta pe vârful unui munte poate vedea mult mai clar şi mult mai departe decât cineva care sta în văile sau canioanele de la poalele lui. Focul urca întotdeauna către vârful muntelui pentru a avea o viziune mai clară a orizontului de pretutindeni. Iată de ce, atunci când focul vizitează un Iniţiat, îi deschide inteligenta către orizonturi mai vaste. Aceasta este ceea ce numim iluminare. Fără foc, focul Spiritului Sfânt, nu poate exista iluminare. Aşadar, primul lucru pe care îl obţinem de la centru este luciditatea, o viziune adevărată a realităţii. De asemenea, mişcarea interna a practicantului care se marce înapoi la centru începe să se accelereze şi cu cât se accelerează mai mult, cu atât devine mai intensă. Armonia şi pacea prind rădăcini în interiorul omului, iar el scapa de sub forţele haotice aflate la periferie. Pentru a fi salvaţi, trebuie să pătrundem într-un „loc superior" despre care vorbesc Psalmii, iar acest „loc superior" este centrul cercului unde găsim focul, focul etern. Şi în cele din urmă, cel care ajunge în centru este mult mai liber să acţioneze; el sta la intersecţia forţelor şi devine extrem de puternic.

Încă odată, în această seară, ne vom găsi în prezenta celui mai mare mister al vieţii: focul. Spun cel mai mare mister al vieţii pentru ca focul se afla la originea vieţii; focul deţine secretul vieţii eterne şi trebuie să încercăm să devenim prieteni cu el, să îl cunoaştem, să-l atragem spre noi şi să vibram în armonie cu el. Focul pe care l-am aprins aici în această seară conţine o anumită cantitate de viaţă, dar la soare trebuie să ne întoarcem pentru a găsi focul care este sursa vieţii într-o măsură cu mult mai mare. Iată de ce este atât de important să învăţaţi să vă uitaţi îndelung la soare, să căutaţi să vă contopiţi cu soarele: datorită focului din el. Focul produce căldură şi lumina, dar focul însuşi nu este nici căldura şi nici lumina; nu este nici fierbinte, nici luminos. Este greşit să credem că focul este arzător şi luminos. Omul încă nu cunoaşte focul; focul pe care-l ştim noi este numai o reflectare palida a focului adecvat. Noi încă nu ştim nimic despre focul adevărat; noi putem vedea şi simţi lumina şi căldură pe care le produce, dar nu avem nicio percepţie asupra focului însuşi. Un copac nu ar putea stoca razele soarelui şi toate energiile care îl bombardează zi şi noapte dacă structura lui nu ar include un element material capabil să le absoarbă; iar acest element este pământul. Omul este făcut din foc şi acest foc vine de la soare. **O fiinţă umană poseda aceeaşi chintesenţă ca focul soarelui.** De ce oamenii îndrumă greşit alţi oameni spunându-le că sunt făcuţi din materie şi că este necesara numai hrana materiala? Din contra, **Iniţiaţii ne spun că suntem făcuţi din foc, din lumina.**

Aşa cum am spus deja, exista două feluri de foc. Primul este focul celest al soarelui, focul divin care ne eliberează de imperfecţiuni şi slăbiciuni şi generează tot ceea ce este mai pur şi mai bun în noi pentru a ne face să strălucim: calităţile, vitalitatea, frumuseţea, puterea şi inteligenta. Celălalt este focul pământului, focul dorinţelor noastre de baza, care ne devorează şi reduce la stadiul de cenuşă tot ce atinge. Este recomandabil să cereţi ajutor unui Maestru spiritual în căutarea focului divin pentru că este extrem de dificil să aprindeţi acest foc de unul singur. Sacrificiul este secretul oricărei transformări. Toţi Iniţiaţii adevăraţi au înţeles acest lucru, şi de aceea ei se oferă victime voluntare, care să fie desăvârşite şi mistuite de Îngerul Focului său, cum se mai spune, de către iubirea divina. Şi acest foc îi transforma în lumina şi căldură. Chiar şi corpurile noastre fizice trebuie să fie purificate şi iluminate focul divin deoarece aceasta munca de transformare nu se limitează doar la gândurile şi sentimentele noastre. Dacă omul trebuie să fie transfigurat total, acesta transformare trebuie să aibă loc şi în planul fizic.

Crearea lumii a început cu focul, cu lumina. Dumnezeu a creat lumina, focul înainte de orice altceva. O parte din acest foc s-a condensat şi a devenit apa; o parte din aceasta apa s-a condensat şi a devenit pământ. Focul a fost la începutul tuturor lucrurilor; focul este în centrul tuturor lucrurilor. Elixirul Vieţii Veşnice nu este altceva decât condensarea focului. Iată de ce cineva care a sorbit o picătură din acest Elixir s-a simţit arzând ca şi când ar fi înghiţit foc şi apoi a devenit inconştient. Dar când şi-a revenit câteva secunde mai târziu, întregul sau organism se eliberase de impurităţi şi, începând cu acel moment, a triumfat asupra bolii şi morţii.

Dacă vrem să ardem impurităţile care împiedică atât curenţii spirituali, cât şi cei fizici să circule liber în noi, trebuie să invocam focul, focul iubirii divine, focul care ne eliberează. Dar acest foc va veni la noi numai dacă facem sacrificii, dacă ne dedicam muncii nu numai pentru noi înşine ci şi pentru principiul divin. Acesta este întregul secret. Aceasta este ceea ce trebuie să încercaţi să înţelegeţi şi să simţiţi. Ştiu că este o sarcină lunga şi dificilă; în ceea ce mă priveşte, încerc să o înţeleg un pic mai bine în fiecare zi.

Apa, aşa cum ştiţi, este compusa din două gaze, oxigen şi hidrogen şi, pentru a face ca cele două gaze să se combine şi să producă apa, este necesara intervenţia focului. Fără foc nu se întâmplă nimic, dar îndată ce amestecului i se adăuga o scânteie, cele două gaze se aprind într-o iubire eterna una fata de cealaltă şi se unesc pentru a forma apa. Lucrul şocant este ca, în loc să formeze un alt tip de gaz, ele se combina pentru a forma un lichid; ele se transforma din starea gazoaza în starea lichida. Dar fuziunea celor două gaze şi schimbarea de stare nu se pot realiza pana ce nu este introdus un element nou. Oxigenul şi hidrogenul sunt invizibile, intangibile şi volatile, pe când apa poate fi văzută, atinsa, manevrata şi chiar păstrată într-un vas. Dacă încălziţi apa, ea se va transforma în aburi şi va dispărea, iar dacă o răciţi suficient, se solidifica şi devine gheata.

Apa este expresia vieţii. Formula chimică (H_2O) indica faptul că este făcută din doi atomi de hidrogen pentru fiecare atom de oxigen. Hidrogenul este asociat în mod tradiţional cu principiul feminin (apa), iar oxigenul cu principiul masculin (focul). Dacă combinarea celor două gaze (cu o preponderenta a hidrogenului) produce apa, pare rezonabil să gândim ca focul trebui să fie şi el, de asemenea, o combinaţie a principiilor feminin şi masculin dar, în acest caz, cu predominanta principiului masculin. Focul este un principiu activ, iar apa este pasiva, dar misterul ei este ca principiul pasiv reprezentat de apa este, prin el însuşi, o combinaţie a două principii, activ şi pasiv.

Deci apa, H_2O, este alcătuită din doi atomi de hidrogen şi unul de oxigen. Principiul feminin corespunde numărului 2, iar principiul masculin, numărului 1. Esotericii exprima adesea dualitatea femeii descriind-o asemenea unei cărţi deschise. Cartea închisă corespunde numărului 1, iar cartea deschisa numărului 2, polarizarea lui 1. Oxigenul (numărul 1) şi hidrogenul (numărul 2) se combina pentru a produce numărul 3, care este apa. Dar exista un al patrulea element care intra în compoziţia apei: elementul focul vieţii, pentru ca viaţa este focul. Viaţa se naşte din foc; apa, ea însăşi, nu are viaţă; are nevoie ca focul să îi insufle viaţa şi acesta este soarele, focul care priveşte apa şi o impregnează cu viaţa. Pentru un alchimist, focul însufleţeşte întreaga creaţie; deşi latent, el este prezent în metale şi pietre, precum şi în apa, chiar şi în adâncurile oceanelor.

Deci, apa este simbolul materiei asupra căreia acţionează Spiritul pentru a-i da forma, pentru ca proprietatea principala a apei este adaptabilitatea: ia orice forma alegi să-i dai. A doua caracteristica este că poate fi impregnata. Soarele impregnează apa cu razele sale; pământul cu diverse substanţe; prin contactul cu apa, animalele şi oamenii o impregează cu numeroase elemente. În acest fel, apa da naştere la o mutitudine de creaţii diferite. În mod similar, materia cosmica primară ia orice forma alege Spiritul să-i dea şi devine impregnata şi prolifica datorită seminţei Spiritului. Iată de ce, cei care ştiu cum să muncească au puterea de a crea cu ajutorul acestei materii.

Iisus a deţinut cu siguranţă ştiinţa focului şi a apei pentru ca El a spus: „Dacă un om nu este născut din apa şi Spirit, nu poate intra în Împărăţia lui Dumnezeu”. Înţelesul acestor cuvinte a rămas ascuns majorităţii creştinilor în ultimii 2000 de ani. Ce înseamnă a fi născut din apa şi Spirit pentru a putea intra în noua stare numita Împărăţia lui Dumnezeu? Apa şi Spiritul, sau altfel spus, apa şi focul, cele două principii principale, principiile masculin şi feminin sunt simbolizate în planul spiritual prin iubire şi înţelepciune. Este uniunea în interiorul nostru a iubirii şi înţelepciunii care ne da acces la acea stare înaltă de conştiinţă cunoscuta sub numele de împărăţia lui Dumnezeu, o lume superioară a ordinii, frumuseţii, armoniei şi luminii.

Alchimiştii au pus aurul şi argintul într-un creuzet pentru a fi încălzite împreună, aurul simbolizând soarele, iar argintul luna. Ei au mai spus ca cel mai potrivit moment pentru aceasta acţiune este chiar în momentul în care soarele intra în Berbec şi luna se afla în Taur, pentru ca soarele este exaltat în Berbec şi luna în Taur. Aici, din nou, nu avem numai o transpunere a principiilor feminin şi masculin simbolizate de soare şi luna, ci îl avem şi pe Marte, care are casa Berbec şi pe Venus, care are casa în Taur. Marte în Berbec şi Venus în Taur: Venus urmează lui Marte.

Apa este alba şi sângele este roşu, pentru ca roşu şi alb sunt două culori ale energiei divine manifestate în cele două principii: în planul spiritual, alb este pentru femei şi roşu pentru bărbaţi, iar în planul fizic roşu este pentru femei şi alb este pentru bărbaţi. Atunci când alchimiştii au dorit să exprime aceste două principii, ei au vorbit despre soare, care este roşu şi despre luna, care este alba. De fapt, sângele roşu şi apa alba nu sunt două principii diferite, ci cei doi poli ai unuia singur, principiul feminin. Celălalt, principiul masculin, este focul, iar polul sau opus este lumina. Focul este roşu şi lumina este alba, dar ele sunt de aceeaşi natura. Puteţi spune că sunt frate şi sora, dar şi ca unul da naştere celuilalt. Lumina vine din foc; focul este cel care da naştere luminii; pe când sângele vine din apa, apa da naştere sângelui – Albul da naştere roşului dedesubt, iar roşul da naştere albului deasupra.

Exista o tradiţie care spune ca atunci când Zoroastru l-a întrebat pe Dumnezeul suprem, Ahura Mâzda ce a mâncat primul om, acesta i-a răspuns: „El a mâncat foc şi a băut lumina”. Omul încă mănâncă foc şi bea lumina, dar nu este conştient de ceea ce face. Oamenii acorda importanta numai lucrurilor vizibile şi tangibile, astfel încât ei spun ca mănâncă, beau şi respira, cu alte cuvinte, că se hrănesc cu materie solida, lichida şi gazoasa. Este adevărat, dar nu este întregul adevăr. Dacă omul ar fi fost hrănit numai cu aceasta mâncare materiala, el ar trebui să fie întotdeauna subnutrit pentru ca adevărata lui hrana este focul şi lumina. Deoarece omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu, poate şi el să creeze aşa cum Dumnezeu a creat, cu şi prin puterea luminii. Iată de ce Ştiinţa Esoterica ne spune ca dacă aveţi lumina, puteţi avea orice altceva. Trebuie să căutaţi lumina, să vă umpleţi cu lumina, cu aceasta substanţă pura, strălucitoa, radianta, o substanţă atât de subtila încât nu poate fi cântărită, măsurată sau chiar atinsa şi, cu toate acestea, o substanţă mulţumită căreia omul poate crea. Desigur, lumina sălăşluieşte undeva foarte sus, alături de Dumnezeu şi putem să ajungem la ea numai dacă ne gândim la ea în mod constant, meditam asupra ei, ne-o dorim, o inspiram odată cu aerul pe care îl inspiram. Cel care reuşeşte să se umple de lumina, poate să înceapă să o transforme, să o modeleze şi să creeze astfel ceea ce are nevoie. Cineva care este cu adevărat capabil să lucreze cu lumina ar trebui să fie capabil să refacă un organ din corpul sau care a fost distrus de boala. Dacă aceasta va frapează ca fiind ceva total imposibil, chiar nebunie, se datorează faptului că fiinţele umane au pierdut secretul de a lucra cu lumina.

Iniţiaţii, pentru care numai realitatea adevărată este lumina, lucrează cu ea în mod constant şi o folosesc ca să stabilească comunicaţii între ei şi cu lumea divina. Este esenţial să înţelegeţi aceasta: fiinţele umane pot comunica cu lumea divina numai dacă ele însele împletesc „funii” de lumina, care să le lege de Cer. Odată ce au creat aceasta reţea de comunicaţie între cele două lumi, ele se pot interschimba şi uni într-un fel de osmoza. Acela care taie legăturile cu lumina, cu soarele se condamna la moarte spirituală. A mânca, a bea şi a respira este, poate, suficient pentru viaţa fizică, dar pentru a trăi spiritual trebuie să ne hrănim cu hrana spirituala a căldurii şi a luminii, cu focul soarelui. Din fericire, Dumnezeu o organizat lucrurile în aşa fel încât, chiar fără să ştie, fiinţele umane se hrănesc cu lumina şi căldura soarelui. În acest fel, veţi lucra asupra corpului eteric, Corpul vostru de Glorie cu ajutorul luminii siocului. Acestea sunt mâncarea şi băutură adevărată, focul iubirii divine şi lumina înţelepciunii divine. Cel care înţelege acest lucru se va bucura de o viaţă fără regrete. „Secretul vieţii veşnice este foarte simplu: munciţi pana deveniţi la fel de luminos, cald şi dătător de viaţă ca mine. Dacă veţi face asta, veţi trai veşnic”. Da, dar deşi acest secret este foarte uşor de înţeles, este foarte greu de dus la îndeplinire. Ia foarte mult timp, câteva mii, poate câteva milioane de ani. Dar filosofia focului, filosofia soarelui este atât de minunata încât merita să-ţi construieşti întreaga viaţă pe baza ei. Focul este asociat cu soarele, cu lumina, căldura şi iubirea. Când vă gândiţi la foc, trebuie să vă gândiţi la aceste idei, să le răsuciţi pe o parte şi pe alta, să le examinaţi din toate unghiurile, să le exploraţi, să le cercetaţi pana când descoperiţi misterul focului. Dacă nu vreţi ca inima voastră să devină rece, nu trebuie niciodată să vă opriţi din a iubi. Atunci când Iisus a venit, a încercat să oduca oamenii către o noţiune mai înaltă de sacrificiu. În loc să sacrifice nişte biete animale, care nu au făcut nimănui niciun rău, el a învăţat oamenii să-şi sacrifice propriile lor animale interioare, poftele şi pasiunile etc., deoarece sacrificarea acestor animale eliberează energii

care sunt mult mai preţioase şi care pot fi folosite în munca spirituală. Aceia care au înţeles acest lucru sunt pe drumul către perfecţiune; aceia care nu l-au înţeles sunt încă blocaţi în grajduri sau cuşti – simbolic vorbind – împreună cu propriile lor animale.